

1. Сталось Ему в субботу придти в дом одного из начальников фарисейских вкусить хлеба, и они наблюдали за Ним.

УПО: І сталося, що Він у суботу ввійшов був до дому одного з фарисейських старшин, щоб хліба спожити, а вони назирали за Ним.

KJV: And it came to pass, as he went into the house of one of the chief Pharisees to eat bread on the sabbath day, that they watched him.

2. И вот, предстал пред Него человек, страждущий водяною болезнью.

УПО: І ото перед Ним був один чоловік, слабий на водянку.

KJV: And, behold, there was a certain man before him which had the dropsy.

3. По сему случаю Иисус спросил законников и фарисеев: позволительно ли врачевать в субботу?

УПО: Ісус же озвався й сказав до законників та фарисеїв: Чи вздоровляти в суботу годиться чи ні?

KJV: And Jesus answering spake unto the lawyers and Pharisees, saying, Is it lawful to heal on the sabbath day?

4. Они молчали. И, прикоснувшись, исцелил его и отпустил.

УПО: Вони ж мовчали. А Він, доторкнувшись, уздоровив його та відпустив...

KJV: And they held their peace. And he took him, and healed him, and let him go;

5. При сем сказал им: если у кого из вас осёл или вол упадет в колодезь, не тотчас ли вытащит его и в субботу?

УПО: І сказав Він до них: Коли осел або віл котрогось із вас упаде до криниці, то хіба він не витягне зараз його дня суботнього?

KJV: And answered them, saying, Which of you shall have an ass or an ox fallen into a pit, and will not straightway pull him out on the sabbath day?

6. И не могли отвечать Ему на это.

УПО: І вони не могли відповісти на це.

KJV: And they could not answer him again to these things.

7. Замечая же, как званые выбирали первые места, сказал им притчу:

УПО: А як Він спостеріг, як вони собі перші місця вибирали, то сказав до запрошених притчу:

KJV: And he put forth a parable to those which were bidden, when he marked how they chose out the chief rooms; saying unto them.

8. когда ты будешь позван кем на брак, не садись на первое место, чтобы не случился кто из званых им почетнее тебя,

УПО: Коли хто покличе тебе на весілля, не сідай на першому місці, щоб не трапився хто поважніший за тебе з покликаних,

KJV: When thou art bidden of any man to a wedding, sit not down in the highest room; lest a more honourable man than thou be bidden of him;

9. и звавший тебя и его, подойдя, не сказал бы тебе: уступи ему место; и тогда со стыдом должен будешь занять последнее место.

УПО: і щоб той, хто покликав тебе та його, не прийшов і тобі не сказав: Поступися цьому місцем! І тоді ти із соромом станеш займати місце останнє...

KJV: And he that bade thee and him come and say to thee, Give this man place; and thou begin with shame to take the lowest room.

10. Но когда зван будешь, придя, садись на последнее место, чтобы звавший тебя, подойдя, сказал: друг! пересядь выше; тогда будет тебе честь пред сидящими с тобою,

УПО: Але як ти будеш запрошений, то приходь, і сідай на останньому місці, щоб той, хто покликав тебе, підійшов і сказав тобі: Приятелю, сідай вище! Тоді буде честь тобі перед покликаними з тобою.

KJV: But when thou art bidden, go and sit down in the lowest room; that when he that bade thee cometh, he may say unto thee, Friend, go up higher: then shalt thou have worship in the presence of them that sit at meat with thee.

11. ибо всякий возвышающий сам себя унижен будет, а унижающий себя возвысится.

УПО: Хто бо підноситься буде впокорений, а хто впокоряється той піднесеться.

KJV: For whosoever exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.

12. Сказал же и позвавшему Его: когда делаешь обед или ужин, не зови друзей твоих, ни братьев твоих, ни родственников твоих, ни соседей богатых, чтобы и они тебя когда не

позвали, и не получил ты воздаяния.

УПО: А тому, хто Його був покликав, сказав Він: Коли ти справляєш обід чи вечерю, не клич друзів своїх, ні братів своїх, ані своїх родичів, ні сусідів багатих, щоб так само й вони коли не запросили тебе, і буде взаємна відплата тобі.

KJV: Then said he also to him that bade him, When thou makest a dinner or a supper, call not thy friends, nor thy brethren, neither thy kinsmen, nor thy rich neighbours; lest they also bid thee again, and a recompence be made thee.

13. Но, когда делаешь пир, зови нищих, увечных, хромых, слепых,

УПО: Але, як справляєш гостину, клич убогих, калік, кривих та сліпих,

KJV: But when thou makest a feast, call the poor, the maimed, the lame, the blind:

14. и блажен будешь, что они не могут воздать тебе, ибо воздастся тебе в воскресение праведных.

УПО: і будеш блаженний, бо не мають вони чим віддати тобі, віддасться ж тобі за воскресіння праведних!

KJV: And thou shalt be blessed; for they cannot recompense thee: for thou shalt be recompensed at the resurrection of the just.

15. Услышав это, некто из возлежащих с Ним сказал Ему: блажен, кто вкусит хлеба в Царствии Божиим!

УПО: Як почув це один із отих, що сиділи з Ним при столі, то до Нього сказав:

Блаженний, хто хліб споживатиме в Божому Царстві!

KJV: And when one of them that sat at meat with him heard these things, he said unto him, Blessed is he that shall eat bread in the kingdom of God.

16. Он же сказал ему: один человек сделал большой ужин и звал многих,

УПО: Він же промовив до нього: Один чоловік спорядив був велику вечерю, і запросив багатьох.

KJV: Then said he unto him, A certain man made a great supper, and bade many:

17. и когда наступило время ужина, послал раба своего сказать званым: идите, ибо уже всё готово.

УПО: І послав він свого раба часу вечері сказати запрошеним: Ідіть, бо вже все наготовано.

KJV: And sent his servant at supper time to say to them that were bidden, Come; for all things

are now ready.

18. И начали все, как бы сговорившись, извиняться. Первый сказал ему: я купил землю и мне нужно пойти посмотреть ее; прошу тебя, извини меня.

УПО: І зараз усі почали відмовлятися. Перший сказав йому: Поле купив я, і маю потребу піти та оглянути його. Прошу тебе, вибач мені!

KJV: And they all with one consent began to make excuse. The first said unto him, I have bought a piece of ground, and I must needs go and see it: I pray thee have me excused.

19. Другой сказал: я купил пять пар волов и иду испытать их; прошу тебя, извини меня.

УПО: А другий сказав: Я купив собі п'ять пар волів, і йду спробувати їх. Прошу тебе, вибач мені!

KJV: And another said, I have bought five yoke of oxen, and I go to prove them: I pray thee have me excused.

20. Третий сказал: я женился и потому не могу придти.

УПО: І знов інший сказав: Одружився ось я, і через те я не можу прибути.

KJV: And another said, I have married a wife, and therefore I cannot come.

21. И, возвратившись, раб тот донес о сем господину своему. Тогда, разгневавшись, хозяин дома сказал рабу своему: пойдя скорее по улицам и переулкам города и приведи сюда нищих, увечных, хромых и слепых.

УПО: І вернувся той раб і панові своєму про все розповів. Розгнівався господар тоді, та й сказав до свого раба: Піди швидко на вулиці та на завулки міські, і приведи сюди вбогих, і калік, і сліпих, і кривих.

KJV: So that servant came, and shewed his lord these things. Then the master of the house being angry said to his servant, Go out quickly into the streets and lanes of the city, and bring in hither the poor, and the maimed, and the halt, and the blind.

22. И сказал раб: господин! исполнено, как приказал ты, и еще есть место.

УПО: І згодом раб повідомив: Пане, сталося так, як звелів ти, та місця є ще.

KJV: And the servant said, Lord, it is done as thou hast commanded, and yet there is room.

23. Господин сказал рабу: пойдя по дорогам и изгородям и убеди придти, чтобы

наполнился дом мой.

УПО: І сказав пан рабові: Піди на дороги й на загороди, та й силуй прийти, щоб наповнився дім мій.

KJV: And the lord said unto the servant, Go out into the highways and hedges, and compel them to come in, that my house may be filled.

24. Ибо сказываю вам, что никто из тех званых не вкусит моего ужина, ибо много званых, но мало избранных.

УПО: Кажу бо я вам, що жаден із запрошених мужів тих не покуштує моєї вечері... Бо багато покликаних, та вибраних мало!

KJV: For I say unto you, That none of those men which were bidden shall taste of my supper.

25. С Ним шло множество народа; и Он, обратившись, сказал им:

УПО: Ішло ж з Ним багато людей. І, звернувшись, сказав Він до них:

KJV: And there went great multitudes with him: and he turned, and said unto them,

26. если кто приходит ко Мне и не возненавидит отца своего и матери, и жены и детей, и братьев и сестер, а притом и самой жизни своей, тот не может быть Моим учеником;

УПО: Коли хто приходить до Мене, і не зненавидить свого батька та матері, і дружини й дітей, і братів і сестер, а до того й своєї душі, той не може бути учнем Моїм!

KJV: If any man come to me, and hate not his father, and mother, and wife, and children, and brethren, and sisters, yea, and his own life also, he cannot be my disciple.

27. и кто не несет креста своего и идѣт за Мною, не может быть Моим учеником.

УПО: І хто свого хреста не несе, і не йде вслід за Мною, той не може бути учнем Моїм!

KJV: And whosoever doth not bear his cross, and come after me, cannot be my disciple.

28. Ибо кто из вас, желая построить башню, не сядет прежде и не вычислит издержек, имеет ли он, что нужно для совершения ее,

УПО: Хто бо з вас, коли башту поставити хоче, перше не сяде й видатків не вирахує, чи має потрібне на виконання,

KJV: For which of you, intending to build a tower, sitteth not down first, and counteth the cost, whether he have sufficient to finish it?

29. дабы, когда положит основание и не возможет совершить, все видящие не стали смеяться над ним,

УПО: щоб, коли покладе він основу, але докінчити не зможе, усі, хто побачить, не стали б сміятися з нього,

KJV: Lest haply, after he hath laid the foundation, and is not able to finish it, all that behold it begin to mock him,

30. говоря: этот человек начал строить и не мог окончить?

УПО: говорячи: Чоловік цей почав будувати, але докінчити не міг...

KJV: Saying, This man began to build, and was not able to finish.

31. Или какой царь, идя на войну против другого царя, не сядет и не посоветуется прежде, силен ли он с десятью тысячами противостать идущему на него с двадцатью тысячами?

УПО: Або який цар, ідучи на війну супроти царя іншого, перше не сяде порадитися, чи спроможен він із десятьма тисячами стріти того, хто йде з двадцятьма тисячами проти нього?

KJV: Or what king, going to make war against another king, sitteth not down first, and consulteth whether he be able with ten thousand to meet him that cometh against him with twenty thousand?

32. Иначе, пока тот еще далеко, он пошлет к нему посольство просить о мире.

УПО: Коли ж ні, то, як той ще далеко, шле посольство до нього та й просить про мир.

KJV: Or else, while the other is yet a great way off, he sendeth an ambassage, and desireth conditions of peace.

33. Так всякий из вас, кто не отрешится от всего, что имеет, не может быть Моим учеником.

УПО: Так ото й кожен із вас, який не зречеться усього, що має, не може бути учнем Моїм.

KJV: So likewise, whosoever he be of you that forsaketh not all that he hath, he cannot be my disciple.

34. Соль--добрая вещь; но если соль потеряет силу, чем исправит ее?

УПО: Сіль добра річ. Коли ж сіль несолоною стане, чим приправити її?

KJV: Salt is good: but if the salt have lost his savour, wherewith shall it be seasoned?

35. ни в землю, ни в навоз не годится; вон выбрасывают ее. Кто имеет уши слышать, да слышит!

УПО: Ні на землю, ні на гній не потрібна вона, її геть викидають. Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає!

KJV: It is neither fit for the land, nor yet for the dunghill; but men cast it out. He that hath ears to hear, let him hear.